

Crònica cinéina

Un fât curiâus capitè dal 1902. Una cuntassa famâusa a Bulâggna – gnîta nómm parché ai é di anvûd anc al mânn – brîsa una gran blazza mo cgnusó pr al sô spîrit, la mandé a ciamèr al sô urâvvs ed fidózzia, ch'l andéss in cà da lí.

La sêrva l'avêrs la pôrta e la fè andèr l'urâvvs int un salòt duv ai éra la cuntassa azachè in vatta a un divàn; sta dòna nòbil l'éra fté sâul con dâl zavât e gnînt èter, tóttâ nûda nêda. Al pôver artigiàn – a vâdder sta sêna – chisà cus al s'éra insfilzè int la mazòca: al taché a fèr di simitón, a dîr dâl parulénni dâulzi, a avsinères coi ûc' a balanzén. La cuntassa la l guardé con la fâza dûra, la i sgné la pôrta e la déss:

- Gî só, al mí spudoré, a n v ò mégga ciamè par stèr da sènter âl vôstri smâni, mé a stâg acsé parché in cà mí a vói fèr quall ch'am pèr e incû la m và acsé. Fòra dal óss, bagajózz!

Bisâggna anc dîr che, sta cuntassa virtuâusa, in tóttâ la sô vétta la fó sânpèr fedèl a sô maré e... a un ónnic amîg; i bulgnîs i gèven che sâul una vólta la fé un strâp con Gabarièl Danunzio.

Un èter fât carén dvintè pò di ân dâpp una barzlatta, mo suzès da bân. Dal giurnèl *Il Borghese* di 23 ed mâz dal 68: A pisèr, i bulgnîs i én i miûr dal mânn. Int l invèren dal 1966 a Bulâggna ai crudé un mucian ed naiv. Una senpâtica ragâza inglâisa – Mary K. – l'andé a fèr un girtén in mâchina con un zúvnot, un bèl spomèti bulgnâis; arivè in periferî dnanz a un prè tótt quèrt ed naiv e sânzâ gnanc una pedghè, al ragazèl al se scusé e al s arduisé da una banda par fèr la sô âcua; pò, apanna finé, al ciamè la ragâza digând:

- Mary, guèrda mò! - col so spisâi in vatta ala naiv canda, l'avéva scrètt *I love you*. Inción à mâi savó cus la s féss cl'inglâisa par ringrazièrel.

Durânt la guèra, quand i tudésse i arivèven int una cà da cuntadén i gratèven tótt quall ch'i psèven. Ai capitè ste fât anc ala Pîv ed Zânt int la cà da cuntadén ed Chécco Cavécc' (*Francesco Cavicchi*), ch'al

srêv pò dvintè canpiàn ed bòccs, dôvv i purténn vî al ninén arlivè par dèr da magnèr ala famajja tótt al tãnp dl ân.

Ai 26 ed Zógggn dal 1955 al stâdio ed Bulâggna, al nòster póggil l'incutrè al tudâssc *Neuhaus* pr al canpiunèt d Euròpa. In qualla dâl nôv riprais, al tugnén al picèva magâra e Chécco l in ciapèva a tirundèla. Int al silânzi generèl dal pòbblic ed 60.000 spetadûr, ón con una gran vâus al svarselé:

- Dâi, Chécco, che lu-lé l é al tudâssc dal ninén!

A sènter acsé, Cavécc' al s trasfurmé; al taché a mulèr di sgrugnón da santufézzi, al tifâus al tirèva d lóng a svarsler

- Dâi pûr, l é quall dal ninén! - e ala fèn dl incânter Chécco Cavécc' al dvintè canpiàn d Euròpa.

L'últma la fó cuntè dal giurnaléssta *Gace (Antonio Cervi)* pèder ed *Gino Cervi* e la dscârr dal gran Paganén (*Nicolò Paganini*) quand al véns a Bulâggna. Sóbbit dâpp a un cunzèrt, Paganén l andé a spâs in Stra Stèven con un amîg; l'éra anc tótt fté col fracc naigher, cravâta e un gran capèl in cô. Arîsg pasé âl Dâu Târr ai éra una pustaziàn ed fachén dla Bâla ed Stra Stèven e al stranpalè muizéssta al déss:

- A vói vâdder una câursa ed fachén; al prémm ch'l arîva ala Pôrta Tuschèna (Porta Santo Stefano) a i regâl trai munaid d ôr!

Tótt i fachén i s miténn a córrer ed sprân bató e Paganén insâmm con lâur par cuntrulèr chi srêv arivè par prémm. Vèrs la Pôrta, Paganén al vòls vâdder pulîd, al taché a córrer sânpèr pió fòrt, al pasé dnanz al grópp di fachén es l arivé al traguèrd prémma ed tótt. A vâdder cla câursa con cló ch'al curèva in fracc, la zânt i gèven "Mo chi èl cal mât ch'al córr tótt tirè in cazaròla insâmm ai fachén?". L'arspòsta la fó:

- L é Paganén, al fenòmen dal viulén! - mo inción ed chi bulgnîs d alâura vlèva craddri.

Ói, i én tótt fât che zèrt i n an brîsa cambiè al mânn, ròba da pôc ch'l'avanzèva asrè par d dânter dal nòstri mùra. Mo quassta la n é mégga

una rasân par dscurdèrsi. Dégghia bân o n inpôrta?

La Taraghéggna

La rapéina

I avèven urganizè incòsa con prezisiàn, âli incunbânz asegnè secânn dâl capacitè ed scadagnón, i dacòrd fât sânpèr ed parsânna, mâi par telèfon. A Chichén, ch'l'éra l'últum arivè int la ghénga, ai srêv tuchè ed fèr al pèl.

Ló al pasé la stmèna a ispezionèr i dintûren dla banca e a tgnîr d'òc' âli abitudin di dû sorvegliànt ch'i s alternèven a fèr la guèrdia dnanz al ingrès. Quand ai fó l'últum incânter prémma dal câulp, Chichén al fé maravièr tótt con la prezisiàn dâl sâu uservaziàn. Pr esâmpi inción savèva che al dâgg' e mèz la guèrdia ch'l'éra ed tûren ala maténna l'andèva a magnèr un panén al barr in fâza, par turnèr vèrs un'âura e vanzèr lé dnanz fén al urèri dla chiûsura, int l'âura e mèz. Vént/trânta minûd bón ch'i arénn parmâss ala ghénga ed psair lavurèr sânzâ èser dsturbè. Al Mòr e al Lóng i srénn andè dânter, naturalmânt ón ala vólta, pasând dala pôrta dâppia. Pr evitèr d'èser arcnusó dala telecâmra i arénn tgnó indòs di ucèl scûr, st mântèr ch'i s èren bèle fât crâssèr bërba e cavî, da tajèr sóbbit dâpp al câulp.

Una vólta dânter tótt dû, al Lónng l'aré tirè fòra al tajarén (ónnica èrma brîsa rilevâbil dal *metal-detector*), mitândel ala gâula dal casîr e digândi ed tirèr fòra tótt i bajûc ch'l'avéva in càsa. Rinpé la bûrsa, prémma che un quelcdón l'avéss al tãnp ed sunèr l'alèrum, i srénn scapè fòra in fûria e saltè in vatta ala mâchina ch'la stèva d'asptèr col mutâur aviè e Sûmi ala guîda. E pò vî, vèrs la stradlénna ed canpâgna in duv ai éra un'ètra mâchina par fèr al canbi. L'apuntamânt par fèr âl pèrt dal butén l'éra fisè pr al dé dâpp.

Chichén, dal sô sít d'oservaziàn, al vdé la guèrdia invières vèrs al barr, st mântèr che Sûmi al mitèva la mâchina in pusiziàn. Pasè pôc al vdé al Mòr e al Lónng ch'i andèven dânter. Al guardé l'arlói: òt minûd prezîs e i dû i

vgnénn fòra saltànd in fùria in vatta ala màchina, ch'la parté a velocitè moderè, pr an dèr tròp int l'òc'. Dala banca inción saggn particulèr. Dàpp un pôc, con chèlma, anc Chichén l andé ví. Ed ló, inción tstimòni l arév psó dír quel ed conprometänt.

La nòt Chichén al n arivé brîsa d àura ed durmîr. Di trî amîg an savèva gnînta, al divièt ed druvèr al telêfon l èra asolût. L avèva guardè al nutizièri lochèl, mo dla rapèina i n n avèven brîsa dscâurs. Fenalmänt ai arivé l'âura dl apuntamänt.

- *Alâura? Al butén?*

Al Lóng al cazé in vatta ala tèvla un sâc ch'al fé un ciòc sacc.

- *Vût divartîret a cuntèr? Ecco, tû mò!*

E, avèrt al sâc, l arbalté quall ch'ai èra dänter: un mócc' ed ròtol ed munaid ed tòtt i tâi.

- *Té, ch'et savêv incôsa, n al savêvet brîsa che adèsa in banca in ténnen pió i sòld ed chèrta? In câsa ai èra sâul quassti!*

La Nòccia d Bastèl

Arcòrd ed Tino Montaguti

Par chi à frequentè la Famajja Bulgnaisa e al Zîrcol Dâzza in San Flîs, *Tino Montaguti* l à rapresentè par socuànt ân l urganizadâur d un sinifili ed dàpp-mezdé in dialàtt. L èra un òmen pèn d entusièsum e d algrî, ch'al savèva trasmètter a tòtt. Inamurè dal dialàtt, l avèva anc méss insämm una racòlta ed nómm e d espresiàn bulgnaisi ecezionèl. Grâzie, Tino, par quall t è fât pr âl nòster dialàtt e la nostra Bulâggna.

F. C.

I témp dal curâina-vîrus

Dmanndga pasè, ai 15 ed mèrz, a sân andé a fèr un pôc ed spaisa qué avсэн a cà. Travarsànd la ví Eméggia a m sân adè che al tràfic l èra quall ch'a vdí int la fòto: inciónna màchina, biziclàtt o mòto! Sâul un quèlc búss ògni tant.

Col pensîr a sân turnè indrî, a quand ai èra un cínno e con i mî amîg a s ardušèven drî ala strè, ch'l'èra vûda pròpi cme cal dé lé. Parché? Mo parché ai pasèva la *Mille Miglia*!

L èra un avenimänt inpurtànt e nuèter a stèven só fèn da mezanòt, quand ai tachèva a pasèr âl prèmmi màchin: di 1100 FIAT, di 1400, dâl 600 e pr infèn dâl *Topolino* e dâli *Isetta*, qualli con al spurtèl par dnanz, che quand al s avrèva ai vgnèva só anc al vulànt...

Mo l èra ala matèina che i tachèven a pasèr i canpiòn: *Musso, De Portago, Villorosi, Ascari, Castellotti, Farina...* e i sù bòlid is ciamèven *Ferrari, Maserati, Alfà Romeo, Cisitalia*.

Un brótt dé, ai 12 ed màz dal 1957, dàpp al terébbil inzidänt in dóvv ai môrs *De Portago*, al sò mecânic e dîs spetatûr (e, purtròp, stra quíssi zénc ragazû), la 1000 Méggia la fó dscanzlè, par turnèr pò a cunparîr tant ân dàpp, mo sâul cme esibiziàn ed màchin *d'epoca*.

Mo guèrda té in dóvv a sân andè a finîr, guardànd *l'antica via consolare Emilia*, méi détta anc *Strada Statale n. 9*, int una dmanndga ed mèrz, turnànd a cà dàpp avoir fât un pôc ed spaisa int un péccol super-marchè fòra dala pôrta ed San Flîs.

F. C.

I usvéi d una vòlta

Ai èra qualla dal pàzz, qualla par tirèr só i panîr pèn ed laggna fèn là só int al granèr. Quassta che qué l'é ed lagn e, sinzeramänt, a n sò brîsa d'in dóvv la s véggna, però a l'ò vló mètter int l'espuiziàn di usvéi vîc' parché ed sicûr l'arà dè una man a un quelcdón a fèr manca fadîga. Beléssum anc al môd ed dír "*Tirères só âl brèg con la zirèla*".

F. C.

Pinsirén dla sîra

Dànca. Con la fazannda dal *coronavirus* avän da stèr tòtt quant asrè in cà. Benéssum! Stàn pûr in cà, prezîs a chi delincuènt ch'i vénnen cundanè *agli arresti domiciliari*. Mo alâura, a päs mé, se sti *arresti domiciliari* i vèlen anc pr una ssanténna ed miglîon d itagliàn unèst, par chi maramàn là, i *arresti domiciliari*, i n én mégga pió una cundâna!

Alâura? Alâura, quand ai srà finé l'epidemî e la zänt i turnaràn a psair andèr pr i sù furmintón, i delincuènt invèzi i tiraràn d lóng a scuntèr la sò cundâna ai *arresti domiciliari* par tòtt chi dé che nuèter avän pasè srè in cà par càulpa dal *coronavirus*!

O nâ?

F. C.

Äli òv ed Šgadèzza

Insàmma, par dîrla cèra, ló an i durmèva brîsa ala nòt. L èra turmintè da un pinsîr, da un'idè ch'la n i dèva brîsa pès, cme quand un taròl al ròsga int la vòstra tèsta dé e nòt. A ps' èser drî a fèr d incôsa, mo cal pinsîr l é sänper presänt; l é lé ch'al stà ala pòsta: in st mänter ch'a magnè a l vdí int al piât, s'a sî drî a bàvver al cun-

paréss in fânnd al bichâr, pr an dscârrer pò s'avéssi mâi da trèr un òc' al cûl dla spâusa o d ètri dòn con dâli intenziân batagliêri, ecco ch'l arîva d aura ed dsmurzèr incôsa! L êra una malediziân ch'l'êra drî a arvinèri la vétta!

Luciano l êra cgnusó col scutmâi "Šgadézza". L êra stè, prêmma falegnâm sâtta padrân da di artigian, pò, véssst ch'l avêva dâu manénni d ôr, al fé al gran sèlt andând a lavurèr da Bêga (famâus ebanéssta bulgnais ch'l amubiglièva di albèrg, mo sâuratótt dâl nèv da turîsum). Šgadézza l avêva lavurè par tant ân int al sô banc da falegnâm: lémma, piôla, spundarôla, šgûrbia e tanta, tanta chërta vedrè che la pällver o la šgadézza la i andêva drî dapartótt, anc int al pèz ed strè ch'al fèva stra vî Mazîni 82, in duv ai êra al stabilimânt, e al barr dla Gússta in Brochindòs. Quand l arivèva int al barr, i tavlén e âl chèrt di zugadûr, pr an dscârrer pò dal pân vaidr dal biglièrd, i s cruvèven d una pulvréina žala e alâura as sintèva dîr:

- *Ai é arivè Šgadézza!*

I an i pasénn, Bêga col sô stabilimânt al sparé e Šgadézza al pasé d categorî: al dvinté un pensionè. Pr ón ch'l à lavurè una vétta, andèr in pensiân l é un quèl che par dimónndi al vòl dîr: "Fenalmânt a sân lébber, d'ed qué inânz a câz vî la švèglia es a m divartéss", mo par la generaziân ed Šgadézza l êra divèrsa: âl man l n stan brîsa fairmi, âli idéi ch'l avêva švilupè in fâbrica, sucuanti anc bôni, i n sarvèven pió a inción. Pr un pô d tânp al gingiulé int al quartîr, al fé un quèl ciapén in cà, véssst ch'l êra da una vétta che sô mujèr la i dmandèva d méttèr a pòst la cantéina, pò... e pò dâpp? Ala pôrta ed San Vidèl, drî dala "Casa della Madre e del Fanciullo" ai êra un gran pèz ed tèra brîsa cultivè, fòrsi d proprietè privè. Šgadézza l arivé d âura d fèrsen dèr in afétt un pzulâtt, al taché a vanghèrel, a summèrel pò, col tânpl arrive d aura ed cójjer zuchétt, pundôr e dl'ètra vardûra in quantitè mudèsta par la sô famajja.

Int la Salghè ed Stra Mazâur ai êra un sparlungân, ch'al stèva d cà in vî Orféo e tótti âl matén, con un cariôl atrezè, l arivèva es al lavèva ala funtèna una móccia d ghèbi pénni d pizón e pipièn da vândder. Finé al lavurîr, al s inpièva una zigaratta e pò

al stèva d'asptèr i cliént apasiunè d pizón o ch'i arlivèven di pulâster. Šgadézza, par pasèrs al tânp, al stèva dali âur a guardèr tótt chi pipièn es al strulghèva d méttèr só un alevamânt d galén invèzi dl ôrt: l êra bèle stóff dl'insalè magnè dal lumèg e di pundôr brusè dal sâul, ló ch'l êra stè un bân falegnâm l êra pió par l'organiziân che par la vanga.

Pian pianén al sît dla vardûra al véns ciapè dal galén (logicamânt uvarôli). Šgadézza, con la sô dêrma, l êra dvinté un dirizânt d aziandda mudèren: ló, ch'l êra stè un falegnâm, l avêva tirè só al pulèr, fât i rezétt, âl ghèbi pr al galén e, adiritûra, âli âs in pendânza pr al ruzlamânt dali ôv! Âl galén, acuacè int al nîd, inpargnè da una ciôpa d galétt dimónndi arzèll, âl fèven âl sâu ôv che Šgadézza al ciapèva, l inscartuzèva es al vindèva: quèsi cme una cadâna sfrutadâura!

Però (ai é sänper quèl ch'an vâ brîsa pr al sô vèrs, sinchenâ la srèv trôpa còmda), un quèl ôv, int al ruzlèr vèrs la sô castéina al s runpèva e st fât al fèva incazèr Šgadézza quand, ala fèn dal mais, l andèva a cuntrulèr l andamânt dâl spais e dâli arméss. E què a turnân a dscârrer di pinsîr che al cminzéppi d sta stòria avân bèle cuntè: arivèr d âura d an rânper gnanc un ôv int la produziân, mo sâuratótt int al traspòrt.

Pânsa che té pânsa, ala fèn al caté la soluziân lizând una rivéssta: i giapunîs i êren drî a studièr la manîra d fèr âl cucómmer quèdri! Idè fantâstica: pòca góssa e ingâmmber ménnum pr al traspòrt che, âultr ala nuvitè pr al marchè, l'avèva fât partîr la dmanda dla clientèla a sprân bató!

Šgadézza l avanzé impresiunè da cl'idè e, int la sô mentalitè dirigenzièl, l avêva bèle dnanz ai ûc' adiritûra al prugètt dal nôv nâster trasputadâur pr âli ôv quèdri dâl sâu galén. Avân détt "Ôv quèdri", mo un quèl cunpâgn êrel realizâbil? Ai pinsèva dé e nòt: âl cucómmer âli êren méssi, quand âli êren anc žâuvni, int una scâtla quadrè e ublighè a crâsser là dânter, mo âli ôv, da quand l'âcua la bâgna, âl vénnen fôra da un bûs tânnd!

Šgadézza l avêva preparè di stupajén tónnd ed laggn, con un bûs quèder ch'al cuntgnéss pió o manc al vulómm d un ôv šguéggn e con una pazènzia da frè capuzén al i mitèva int la pèrt de drî

dâl galén, che però in parèven brîsa sudisfâti ed cl'operaziân, anc se al lignén l êra stè ónt sänza misèria con dla vašeléina e insfilzè con dimónndi cûra in lûg. Però an i êra gnént da fèr: i risültètt in s fèven brîsa vâdder! Šgadézza l êra fôra dai còpp! Tótt al dé a pôrta San Vidèl, int l ôrt, a insfilzèr stupâi e âl galén a sbâtr âli èli disperè!

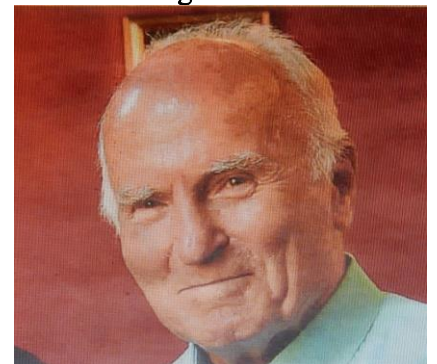
Fentânt che un dé quelcdón al s n intajé e al presenté una dnònzia ai pulisâm. La finâdga l'é dimónndi malincònica: Šgadézza, farmè pr avair angariè i animèl, sóbbitt tartgnó con la camîsa d fôrza e carghè in ambulanza, al véns purtè al nómmer nuvanta in Sant Isî parché, coi ûc' fôra dala tèsta e svarsland a tóttâ câna, al dèva risèlt al sô inpâgn econòmic cazè vî es al sustgnèva la sô idè dl ôv quèder: un sistèma ch'l arèv rivoluzionè al traspòrt e la cunservaziân dali ôv!

In st mânter, i tècnic dla Cmòina, con d atâuren una marâja d curiûs, i sturacèven ónna ala vòlta tótti âl galén che, fenalmânt liberè da cl antepâtic stupâi, âli andèven fôra ed sentimânt e âl curèven par l ôrt sfargând al de drî par tèra con tanta energî da livèr só una nóvvla ed... šgadézza!

Renzo Bovoli

(Libera traduzione in dialetto Bolognese della novella "Le uova", tratta dal libro "Fantanovelle" dell'amico Giorgio Manservigi.)

Cal bèl gèner ed Guído

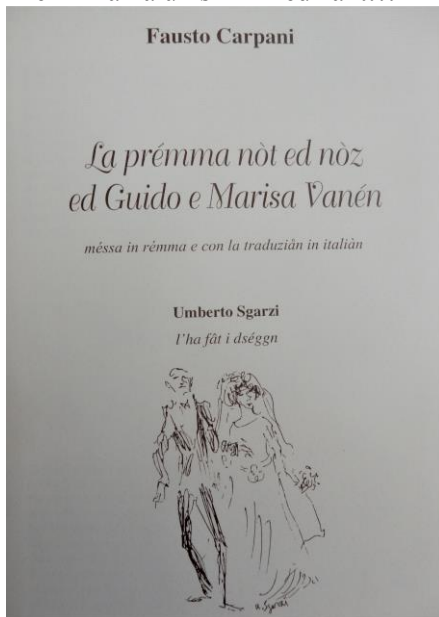
Guído l é stè ón di pió bî incónter dla mí vétta. Generâus, sänper prânt a dèr una man a chi in avèva ed bisâgnn e, sâuratótt, sänper alígher (mo quand al s'incazèva l êra una tinpèsta...). Quand pò al dezidèva d armisdèr in cusèina l êra un drèg: âl sâu tajadèl al'urtíga âl i êren una delézzia che pò a magnèven int la sô tavernatta, ch'l'êra la sufétta dla sô vélla, tóttâ tirè a lósster par fèr dâl tuglièn con i amîg.

Int la sô vétta profesionèl, Guïdo al cminzi pié cme manvèl da muradâur, fèn a arivèr a chèp-màsster e dâpp a impresèri edîl. Brîsa cuntânt, al s'inventé l *Hotel Maggiore*, dvintând acsé albergadâur e anc cûg ed râza.

Con sô mujêr, la Marîsa, i an furné una còpia fantâstica, sânpèr d acòrd só incòsa. Anc cla vòlta ch'i m cunténn al schêrz subé la prémma nòt ed nòz. Chi sburdlon di sù amîg i avèven coleghè la raid dal lèt nuzièl con l impiant elètric dal cantîr (la cà l'èra anc da finîr), e tótti àl vòlt che Guïdo al s inzgnèva a fèr al sô dvair ed spusén frasse frasc, ècco che ai sunèva al canpanén dla pôrta. Acsé tótta la nòt e ala matèrina, dâpp avoir pasè la nòt in bianc, chi gainón di sù amîg i i spieghénn al schêrz.

Al bèl l é che, àultr a cuntèrum sta partîda, i vlénn che mé a la mitéss in rémma! Non solo: i vlénn ch'a féss anc un libartén, con i dségn d *Umberto Sgarzi*, al pitâur! La n é mégga finé: int al nómmer 1 dal nòster giurnalén – stanpè ai 10 ed mèrz dal 2002 - mé ai mité tótta la stòria, cunprais i dségn !

Adès, a gîm vuèter, chi èla mâi cla còpia ch'la vòl cuntèr al mânned intîr un chès acsé personèl? Guïdo e la Marîsa i an dimustrè un'apertûra mentèl ecezionèl e cal libratt – stanpè in socuanti zintunèra ed còpi – l é finé in man a un sinifili ed zânt...

Quasst l èra Guïdo Vanén, un Òmen ch'al s èra fât col sâu fòrz e con la sô inteligianza.

Grâzie, mî Amîg.

Fausto

I western al'itaglièna

Stramèz ai efèt secondèri dal *coronavirus* ai é al fât che, având da stèr srè in cà, a pasân dimónndi tânp dnanz al televisâur. Ècco alâura che tótt i canèl i én andè a tirèr fòra d in canténna tótt i fillm, senegè, cumèdi e quizz tràsméss da trânt ân a sta pèrt.

Tulân pr esâmpi i fillm *western* al'itaglièna che, a pèrt i cheplavûr ed *Sergio Leone* e quî da rédder con *Bud Spencer* e *Terence Hill* (*Carlo Pedersoli* e *Mario Girotti*), tótt chi èter i én di bagâi un tant al chillo, con di artéssta scgnusó, di bâsta ch'séppa ch'i fan quall ch'i pôlen. Dâl vòlt i an adruvè anc un quèlc nómm famâus, cum ai ò véssst socuânt dé indrî, quand al *pistolero* ed tûren l èra interpretè da... *Enrico Maria Salerno!* Mo quall che pió ed tótt al m à culpé àli én stè àli anbientaziân: incû a in ò véssst ón ch'al parèva stè girè int la chèva dla SAPABA!

Pr an dîr pò dâli èrum che, in omâg' ala realtè stòrica, i arèn da èser dâl *Colt Peacemaker* (qué sâtta), dâl *Smith & Wesson*, dâl *Remington*, e invèzi in man ai covbòis as vadd dâl vòlt di cadnâz che – fòrsi – i avèven fât la guèra dal dsdòt...

Pò ai é chi fillm che i *addetti ai lavori* i ciamèven *peplum* o i *sandaloni* e in st chès che qué i "eròi" i èren *Erocole*, *Maciste*, *Sansone*, tótt chi sturnî inpgnè a sfrunblèr càntr ai catív ed tûren dâl gran masâgn ed... polistiròl!

E ala nòt? In st chès che qué am sént ed dîr "*Viva Stanlio e Ollio*" mo anc vîva zèrt senegè ed zincuânt'ân indrî, quand ai èra al bianc e naigher e sâul al prémm canèl.

I èren i ténp d "*Una risposta per voi*" dal profesâur *Cutolo*, dal "*Mattatore*" ed *Gassman*, dl' "*Isola del Tesoro*" con *Ivo Garrani* ch'al fèva al pirâta *Silver John*, d *Ubaldo Lai* e dal sô *Tenente Sheridan*... I èren i ténp dl' *asiatica*: èter ténp, ètra epidemî...

F. C.

La *Colt Peacemaker*

La siânza di nûster vîc'

Pôr (*Allium Porrum*) – porro, pianta da orto somigliante all'aglio, i cui bulbi si mangiano tanto crudi che cotti.

Prugnôl (*Prunus spinosa*) – prugnolo, comunemente susino selvatico, detto anche *prugnôl d zèda*, arboscello che dà frutti detti *prugnû*, prugnoli, molto astringenti. Se ne prepara un liquore assai gradevole.

2. (*Agaricus prunulus*) – prugnolo, funghetto primaverile che si mostra a gruppi, detto intorno a Firenze mugnaino, mangereccio e di sapore grato.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânda

Nómmer 171 dal 2020

Diretâur iresponsâbil e limusnîr:

Fausto Carpan

Dségnn uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Strulgón eletrònico:

Matéo d Niròz – Silvàn d Cavalèrina

Abunamént par pòsta: almànc 20 € al ân.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tótt i scrétt in dóvv an i é brîsa indichè l autâur i én ed Fausto Carpani.

Al dizionèri ed riferimânt par càl paròl ch'âli én difèzzili da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sît bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamejabulgneisa.it

www.bulgnais.com

Cari Amici,

costretto come tutti in casa, ho terminato stanotte di scrivere il nostro foglio (questo, naturalmente, dopo che Bertén d Sèra aveva terminato di correggere gli immancabili errori...).

Avendo molto tempo, ho iniziato a buttar giù anche il n. 172, che mi piacerebbe potesse dar notizia della fine di questa moderna pestilenza e, conseguentemente, della possibilità di realizzare le nostre serate estive nell'Arena del Navile-Ponte della Bionda.

Con questa speranza vi saluto e, s'a psî, stè in salût!

Il vostro

Fausto Carpani